

Защо магистратът получава 2 пъти повече от депутата? Заради популизъм

НИКОЛАЙ СВИНАРОВ,
депутат от БНД

в. 24 часа, 28 ноември 2008 г.

Много се шуми около проектозакона за пенсии на депутатите и това е разбираемо. Защото темата за българските депутати се превърна в психотерапия за народа. От момента на избирането им депутатите са най-лошите хора. Да се чуди човек защо са избрани, ако това е така.

За тези, които още не са чули, ще обясня - с проекта се предлага депутатите да могат да се пенсионират на 55 г. и да получават пенсии в размер на 70% от възнаграждението си като народни представители.

Първо искам да уточня, че не съм автор на законопроекта, но се подписах с удоволствие под него. И в момента има един списък от над 1000 души, за които не важи определения от държавата таван на пенсията от 490 лв. Този списък е публичен, в него влизат бивши конституционни съдии, висши магистрати. Ето, има и закон за бившите президенти, в който се урежда въпроса с пенсиите им. Никой не си поставя въпроса дали е морално въобще да има такъв списък.

Затова аз си зададох въпроса: Ако България е парламентарна република, трябва ли да има хора с повече правомощия извън депутатите? И трябва ли България да бъде популистка държава - понеже депутатите са най-лошите хора, те да имат ниски пенсии. С какво депутатите са по-различни от хората в този списък. Защо хора, които са изкарали един или повече мандата в парламента, да нямат възможност да се пенсионират на 55-годишна възраст.

Не виждам в този закон никакво основание за противопоставяне, освен популизма, че лошите депутати искат да си гарантират високи доходи, докато хората мизерстват. Само че за мен схемата е следната - докато мизерстват хората по върховете, ще мизерстват и хората долу. По обща представа всички по върховете са маскири и крадци, което определено не е вярно - има хора, които си живеят с депутатската заплата. На някои може да се струва, че тя е много висока, но истината е малко по-различна.

Ще ви дам пример - когато правихме закона за ДАНС на служителите на службата дадохме специален статут. В моите представи този статут трябваше да бъде повод всички хора от сродни служби да поискат подобен и за себе си. Пълно мълчание. И като резултат в бюджет'2009 за ДАНС са предвидени 133 млн. лв., а за НРС - 20 млн. лв. Казвам това, защото има общо с принципа на неравнопоставено заплащане. И когато статута на ДАНС дава по-добри възможности, в това число и за пенсиониране, от депутатския, то продължавам да задавам въпроса - България парламентарна или ДАНС-ска република е.

Не защитавам този законопроект, въпреки че съм го подписал. Защитавам принципа, че с популизъм няма да успеем. За жалост обаче популизъмът е на всички нива. Ако всички мислят, че трудът на депутатите или изобщо работата им не е тежка, дайте да закроем парламента и да си ходим къщи. Хората трябва

да има кого да мразят. И ако има кого да не обичат - още по-добре. Това е начинът, по който се води политиката в България.

Готов съм да отстоявам позициите на вносителите в пленарна зала. А дали законът ще бъде приет, ще зависи от това, колко от депутатите ще се уплашат от собствения си популизъм и колко не. Защото реално всеки депутат иска да се пенсионира на 55 г. В момента приемаме бюджет, с който депутатската заплата е два пъти по-малка от магистратската - това не е ли популизъм? Защо в парламентарната република магистратът трябва да получава 2 пъти повече от депутата? ЕС казва, че магистратите не работят повече от депутатите, че съдебната ни система е в разпад. ЕС казва, че най-добрият показател на България е в синхронизиране на законодателството - над 98%.

И не на последно място ще попитам - защо трябва да обяснявам този закон? Защо не ме питайте да обясня защо внесохме диференцирани ставки на ДДС на лекарствата и храните?